УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 14. мај 2020.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

25. април 2018, Научно-наставно веће Филолошког факултета

Одлуком 0213/1 Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта "Анђеле Миливојевић".

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Мила Самарџић, редовни професор за област Италијанистика, изабрана у звање редовног професора 1. фебруара 2012, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. Др Јулијана Вучо, редовни професор за област Италијанистика, изабрана у звање редовног професора 14. јула 2010, Филолошки факултет Универзитета у Београду
3. Др Данијела Ђоровић, ванредни професор за област Италијаниситка, изабрана у звање ванредног професора 20.маја 2016, Филозофски факултет Универзитета у Београду
4. Кликните да бисте почели унос текста.
5. Кликните да бисте почели унос текста.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Анђела Миливојевић рођена је 1972. у Скопљу. Основну и средњу школу завршила је у Београду. На Катедри за италијанистику Филолошког факултета Универзитета у Београду дипломирала је 1995. године са просечном оценом 9,33. По завршетку студија радила је као преводилац у "Телекому Србија" и Амбасади Републике Италије у Београду. Од 2006. год. ангажована је као сарадник на Катедри за италијанистику, где је 2012. засновала радни однос у звању лектора. Године 2009. уписала је докторске студије (смер Преводилачке студије) на Филолошком факултету у Београду и у року је положила све испите предвиђене наставним планом и програмом (просечна оцена 10,00). Упоредо са наставним, бави се и научним радом. Учествовала је на више конференција у земљи и иностранству и објавила неколико радова у часописима и зборницима радова. Значајно место у њеном раду заузима практична делатност превођења: објавила је тридесетак превода из различитих области (белетристика, есејистика, стручна литература), а бави се такође и конференцијским превођењем (консекутивним и симултаним).

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Arsić, A. (2005). Vladislav Bajac, una voce del tutto particolare della letteratura serba. In: *COMUNICARE letterature lingue*, 5: 279-291.

Milivojević, A. (2010). Uloga tradicije u oblikovanju ličnog i nacionalnog identiteta u romanu Vikrama Seta *Odgovarajući momak. Komunikacija i kultura online,* 32-53.(Online)

Milivojević, A. (2012). Su alcune particolarità della trasposizione linguistica e culturale nella traduzione dell'opera *L'Islam globale* di Khaled Fouad Allam. Italica Belgradensia 2/2013, 191-204.

Milivojević, A. (2015). Novi prevodi - nova tumačenja. U: A. Vraneš & Lj. Marković (prir.), *Kulture u prevodu, Zbornik radova sa međunarodne konferencije na Filološkom fakultetu*. Beograd: Filološki fakultet: Univerzitet u Beogradu, 1, 397-410.
Milivojević, A. (2015). Traduzione tra teoria e pratica. Alcune osservazioni sulla natura reciproca del loro rapporto. In: Scotti Jurić R., Poropat Jeletić N., Matticchio I. (a cura di), *Studi filologici e interculturali tra traduzione e plurilinguismo*. Atti del Convegno Internazionale di Università"Juraj Dobrila"di Pola. Roma: Aracne, 395-408.
Milivojević, A. (2016). Le traduzioni de *Il principe* del Machiavelli in serbo(croato).Italica Belgradensia 2/2016, 81-103.
Milivojević, A. (2017). Novi prevodi Pirandela kao sredstvo približavanja izvorniku.*Jezici i kulture 7 u vremenu i prostoru, Zbornikradova sa međunarodne naučne konferencije na Filozofskom fakultetu.* Novi Sad: Filozofski fakultet (u štampi).

Prevodi (izbor):

Umberto Eko (1996).*Šest šetnji kroz narativne šume*. *Književna kritika*, 21-39.
Đuzepe Tomazi di Lampeduza(1998). *Sećanja iz detinjstva*;Sirena.*Mostovi*, 198-232.
Umberto Eko(2004). *Istorija lepote.* Beograd: Plato. (koprevodilac)
Franko Bertoni(2006). *Minimalistički dizajn i Klaudio Silvestrin*, Muzej primenjene umetnosti, Beograd, 97-106.
Umberto Eko (2007), *Istorija ružnoće.*Beograd; Plato(koprevodilac)
Roberto Savijano (2007), *Gomora*.Beograd : Geopoetika.
Margaret Macantini (2007).*Manola.* Beograd: Plato.
Valerio Manfredi (2007).*Faraon peska.* Beograd : Narodna knjiga.
Alesandro Bonđoani (2008).*Drevni Egipat*. Beograd : Mono & Manjana.
Alberto Ongaro (2009). *Španska verzija.*Beograd : Mono & Manjana.
MelanijaMacuko (2008). *Savršendan.*Beograd: Mono &Manjana.
Frančeska Rigoti (2009).*Filozofija malih stvari.* Beograd : Geopoetika.
LuterBliset (2010),*Q*. Beograd: Plato.
Haled FuadAlam (2012).*Globalniislam.* Beograd: Službeniglasnik.
Roberto Savijano (2013).*NulaNulaNula*. Beograd: Geopoetika.
Katerina Resta (2016). Beograd:*Geofilozofija Mediterana*.
Vladislav Bajac (2005). *Tre racconti tratti da „Europa sul dorso del toro",*Comunicare letterature lingue, Bologna: il Mulino.
Miomir Korać (2009)*Viminacium 2008/09*, Beograd: Arheološki institut SANU, Centar za nove tehnologije Viminacium.
M.Korać, S. Golubović, N. Mrđić (2009).*Itinierari degli imperatori romani in Serbia*. Beograd: Arheološki institut SANU,Centar za nove tehnologije Viminacium.
Vladislav Bajac (2017), *Europa sul dorso del toro*, Nardo':Controluce.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Анђела Миливојевић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

За ментора је предложен/а др Мила Самарџић, (звање) редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за италијанистику

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

Samardžić, Mila (2016). *Il primo impatto con il testo originale fra precettistica e interpretazione. Dalla lettura preventiva alla lettura interpretativa*. In Rita Scotti Jurić, Nada Poropat Jeletić & Isabella Matticchio (a cura di), *Studi filologici e interculturali tra tradizione e plurilinguismo*. Roma: Aracne: 121-134.
Samardžić, Mila (2014**)**. *Traduzione come forma di riscrittura linguistica*. In E. Garaveli & Elina Suomela-Härmä (a cura di), *Dal manoscritto al Web: canali e modalità di trasmissione dell'italiano. Tecniche, materiali e usi nella storia della lingua*. Firenze: Franco Cesati: 267-274.

Samardžić, Mila (2011). *Tradurre saggistica italiana*. In S. Dal Maso (a cura di), *I luoghi della traduzione*. Roma: Bulzoni, 417-423.
Samardžić, Mila (2009). *O tekstualnim i jezičkim problemima prevođenja savremene italijanske proze*. Anali Filološkog fakulteta, 21: 241-260.
Samardžić, Mila (2009). *Tekstualna tipologija i prevođenje: primer naučne proze i esejistike*. U J. Vučo, A. Ignjačević i M. Mirić (ur.), *Jezik struke: teorija i praksa*. Beograd: Univerzitet u Beogradu, 208-218.
Samardžić, Mila (2009). *Translation Universals and Text Typology*. U M. Knežević, A. Nikčević Batrićević (ed.), *Reconsidering Conventions: Essays on Language and Literature*. Nikšić: Filozofski fakultet, 122-131.
Samardžić, Mila (2009). *Individualizacija u nastavi prevođenja*. U J. Vučo i B. Milatović (ur.), *Individualizacija i diferencijacija u nastavi jezika i književnosti*. Nikšić: Filozofski fakultet, 262-270.
Samardžić, Mila (2008). *Kontrastivna analiza sintaksičkih struktura u funkciji prevođenja i didaktike prevođenja*. Društvo za primenjenu lingvistiku, Beograd, Novi Sad: Filološki fakultet, Filozofski fakultet, 205-214.
Кликните да бисте почели унос текста.

Комисија сматра да др Мила Самарџић **испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област** Преводилачке студије, Лингвистика

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. Формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Нови преводи као средство за актуелизацију изворника“ **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. Предмета (проблема) истраживања

Опис теме: Предмет докторске дисертације „Нови преводи као средство за актуелизацију изворника“ јесте феномен нових односно поновљених превода. Ова проблематика добија све истакнутије место у оквиру Преводилачких студија, у складу са све већом распрострањеношћу ове праксе. У оквиру Преводилачких студија почетком деведесетих година прошлог века настале су и такозване Студије о поновном превођењу (*RetranslationStudies*), које у средиште свог интересовања стављају управо феномен различитих превода истог изворног текста, односно баве се питањима њихове дефиниције, разлозима за нове преводе, типолошком класификацијом и интертекстуалношћу; теоретски подстицај за шире интересовање према овој теми дао је француски теоретичар Антоан Берман, поставивши 1990. такозвану хипотезу о новим преводима (Retranslation Hypothesis). С обзиром на то да је у центру овог истраживања феномен нових превода који се у оквиру дисциплине везује за појам, кандидаткиња се определила да у свој корпус уврсти дела која у италијанској књижевности имају епитет класика а која припадају трима различитим историјским и књижевним епохама: најпре је ту „класик“ политичке мисли из 16. века, Николо Макијавели и његово дело *Il Principe* (*Владалац*;*Владар*); потом авангардни класик с почетка 20. века, Луиђи Пирандело и његово дело *Il fu Mattia Pascal (Покојни Матија Паскал*) те писац који се може уврстити у ред савремених класика друге половине 20. века, ИталоКалвино и његов роман из трилогије *Наши преци*, *Il visconte dimezzato* (*Предвојени виконт/Преполовљени виконт*). Кандидаткиња овај избор објашњава двама критеријумима: први је критеријум свеобухватности узорка широког хронолошког и тематског распона (у истраживању ће се неизоставно дотаћи и питања временске дистанце као делатне категорије у теорији превођења која значајно условљава преводилачке стратегије и изборе); други критеријум био је број постојећих превода на српски језик, односно разматрање дела која су доживела већи број превода. У вези са горе наведеним ауторима и њиховим одабраним делима биће узети у разматрање следећи преводи: *Il Principe* (1513) - преводи следећих преводилаца: Миодраг Ристић (1907), Иво Франгеш (1952), Југана Стојановић (1976) и Јелена Тодоровић (2009); *Il fu Mattia Paskal* (1904) – преводи следећих преводилаца: Миодраг Ристић (1940), Југана Стојановић (1979) и Мирела Радосављевић/Саша Леви

(2004); *Il visconte dimezzato* (1951) - преводи следећих преводилаца: Југане Стојановић (1965) и Ане Србиновић (2012). Кликните да бисте почели унос текста.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 112 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

Ballard, M. (2000). In Search of the Foreign. A Study of the Three English Translations of Camus's *L'Étranger*. In: *On Translating French Literature and Film* II. (M. Salma-Carr, ed.), Amsterdam/Atlanta: Rodopi,19-39.

Baker, M. (2000). Towards a Methodology for Investigating the Style of Literary Translator. *Target*, 12, 241-266. Retreived from https://doi.org/10.1075/target.12.2[12.01.2018]

*Baker, M. (2006). Translation and Conflict: A Narrative Account.*London and New York: Routledge.

Baker, M. (2007). Reframing Conflict in Translation. *Social Semiotics, 17, 2, 151-169.*

Bassnett, S. (2007). Culture and Translation. In: *The Companion to Translation Studies* (P. Kuhiwczak, K. Littau, eds.), Clevedon: Multilingual Matters, 13-24

Bassnett, S. (2009). *La traduzione teorie e pratica*. Milano : Bompiani.

Bassnett, S., Lefevere, A. (1998). *Constructing Cultures: Essays on Literary Translation.* Clevedon: Multilingual Matters.

Bassnett, S., Lefevere, A. (1992).Introduction:Proust's Grandmother and the Thousandand One Nights: The "Cultural Turn" in Translation Studies. In: *Translation, History and Culture(*Andre Lefevere, ed.). London, Routledge, 1-13.

Berman, A. (1990). La retraduction comme espace de traduction. *Palimpsestes*, 13, 1-7.

Brownlie, S. (2006). Narrative theory and retranslation theory. *Across Languages and Culture*, 7, 140-170. Retrieved from https://doi:10.1556/Acr.7.2006.2.1 [12.01.2018]
[4.02.2018]

Brisset, A. (2004).Retraduire ou le corps changeant de la connaissance sur l'historicité de la traduction, *Palimpsestes, 15, 39-67.* Retrieved from http://journals.openedition.org/palimpsestes/1570 [5.5.2017]

Dastjerdi, H.V., Mohammadi, A. (2013). Revisiting "Retranslation Hypothesis": A Comparative Analysis of Stylistic Features in the Persian Restranslations of Pride and Prejudice, *Open Journal of Modern Lingustics,* 3(3), 174-181. Retrieved from http://www.scirp.org/journal/ojml [07.12.2017]

De Pol, R. (ed.). (2010). *The First Translations of Machiavelli's* Prince *from the Sixteenth to the First Half of the Nineteenth Century.* Amsterdam: Rodopi.

Dean, S. H. (2010). *Retranslations of Gustave Flaubert and George Sand in the British Literary System*. Ph.D. Dissertation, retrieved fromUniversity of Edinburgh. Retreived from http:// www.Llc.ed.ac.uk/ graduateschool/ translationstudies/ Sharon.htm

Desmidt, I. (2009). (Re)Translation revisited. *Meta*, 54(4): 669-83.

Du-Nour, M. (1995). Retranslation of children's books as evidence of changes in norms. *Target*, 7(2), 327-46.

Eco, U. (2007). *Dire quasi la stessa cosa*. Milano: RCS Libri.

Eco, U. (2007). Riflessioni teorico-pratiche sulla traduzione. In: *Teorie contemporanee della traduzione*(S. Neergard, ed.), Bergamo: RCS Libri,121-146

Eko, U. (2001). *Granice tumačenja*. Beograd: Paidea.

Gambier, Y. (1994). La Retraduction, retour et de Tour. *Meta*, 39, 413-417. Retrieved from https://www.erudit.org/fr/revues/meta/1994-v39-n3-meta186/002799ar/ [12.01.2018]

Gürçağlar, S. T. (2008). Retranslation. In: *Routledge Encyclopedia of Translation Studies*. (2nd Edition). (M. Baker, G. Saldanha, eds.), Routledge: London and New York, 232-35.

Koskinen, K., Paloposki, O. (2003). Retranslation in the Age of Digital Reproduction. *Cadernos*, 1, 19-38.

Koskinen, K., Paloposki, O. (2004). Thousand and One translations: Revisiting Retranslation. In: *Claims, changes and challenges* (G. Hansen, K. Malmkjaer, D. Gile, eds.), Amsterdam: John Benjamins, 27-38.

Koskinen, K., Paloposki, O. (2010). Reprocessing texts. The fine line between retranslating and revising. *Across Languages and Cultures*, 11, 29-49. Retrieved from https//doi:10.1556/Acr.11.2010.1.2 [12.12.2017]
Lefevere, A. (1993). Discourses on Translation: Recent, Less Recent and to Come. *Target,* 5 (2), 229–241.
Levý, J. (1965). Will Translation Theory be of Use to Translators? In: *Übersetzen: Vorträge und BeiträgevomInternationalenKongressiterarischerÜbersetzer in Hamburg* (R. Italiaander, ed.). Frankfurt am Main: Athenäum Verlag,77-82.
Mathijssen, J. W. (2007). *The Breach and the Observance: Theatre Retranslation as a Strategy of Artistic Differentiation with Special Reference to Retranslations of Shakespeare's Hamlet (1777-2001)*, Ph.D. Dissertation, Utrecht University. Retreived from https://dspace.library.uu.nl/handle/1874/22151 [02.01.2018]
Nergaard, S. (2007). *Teorie contemporanee della traduzione.*Milano: Bompiani.
Petrina, A. (2010). A Florentine "Prince" in Queen Elizabeth's court. In: *The First Translations of Machiavelli's* Prince *from the Sixteenth to the First Half of the Nineteenth Century*(R. De Pol, ed.). Amsterdam: Rodopi, 62-78.
Piletić, M. (1997). *Vremenska distanca u prevođenju književnog teksta (na primerima iz italijanskih renesansnih komedija i njihovih savremenih prevoda).* Beograd: Filološkifakultet.
St. André, J. (2003). Retranslation as Argument: Canon Formation, Professionalization, and Rivalry in 19th century SinologicalTranslation. *Cadernos de Tradução*, 11, 1. 59-93.
Steiner, G. (1998). *After Babel: Aspects of Language and Translation* (3rd edition). Oxford: Oxford University Press.
Susam-Sarajeva, S. (2003). Multiple-entry Visa to Travelling Theory: Retranslations of Literary and Cultural Theories. *Target*, 15, 1-36. Retrieved from http://doi:10.1075/target.15.1.02sus [23.07.2017]
Tian, Ch. (2017). Retranslation Theories: A Critical Perspective, *English Literature and Language Review*, 3, 1, 1-11. Retrieved from: http://arpgweb.com/?ic=journal&journal=9&info=aims [07.12.2017].
Toury, G. (1995). *Descriptive Translation Studies and Beyond*. Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins.
Toury, G. (1999). A Handful of Paragraphs on 'Translation' and 'Norms'. In: *Translation and Norms* (C. Schäffner, ed.), Multilingual Matters: Clevedon, 9-31.
Toury, G. (2003). The Nature and Role of Norms in Translation. In: *The Translation Studies Reader*. (L. Venuti, ed.), London and New York :Routledge, 198 -211.
Torop, P. (2010). *La traduzione totale.* Milano: Ulrico Hoepli Editore S.p.A.
Vanderschelden, I. (2000). Why retranslate the French classics? The impact of retranslation on quality. In: *On Translating French Literature and Film* II. (M. Salma-Carr, ed.), Amsterdam/Atlanta: Rodopi, 1-19.
Venuti, L. (2004). Retranslations: The Creation of Value. In:*Translation and Culture* (K. Faull, M. Lewisburg, eds.), Bucknell University Press, 25–38.
Venuti, L. (2004). Retranslation: The Creation of Values. In: *Translation and culture*. (K. M. Faull, ed.), Bucknell University Press: Lewisburg, 25-38.
Venuti, L. (ed.). (2003). *The Translation Studies Reader*. London: Routledge.
Venuti, L. (1995). *The Translator's Invisibility: A history of translation.* London and New York: Routledge.
Williams, J., Chesterman, A. (2002). *The Map: a Beginner's Guide to Doing Research in Translation Studies*. Manchester :St. Jerome Publishing.
Venuti, L. (2004). 1990s. In: *The Translation Studies Reader.* (L. Venuti, ed.). London and New York: Routledge, 333-342.

4. Циљеви истраживања

Циљеви Циљ истраживања јесте да се анализом више различитих превода истог изворника (на корпусу три италијанска аутора из различитих епоха) испитају валидност појединих кључних појмова који чине Теорију о поновном превођењу (*RetranslationTheory*), односно да се истражи да ли они имају апсолутно важење када се примене на сваки од појединачних случајева или је пак њихова примењивост тек парцијална и ограничена те условљена природом преведеног дела; у вези са сваким појединачним делом истражиће се хипотеза о поновном превођењу (*RetranslationHypothesis*), свакако најзаступљенију у истраживањима на овом пољу, а која гласи да су преводи временски ближи изворнику окренути према циљној култури док су они временски удаљенији ближи изворној култури (Берман 2003); питање комплементарности различитих верзија превода у односу на сам изворник у циљу задовољења различитих сегмената читалаца (Коскинен и Полапоски 2003), као и претпоставку о суплементарности (Робинсон 1999) у чијим оквирима се говори о три врсте суплементарности: временској, квантитативној

и квалитативној, с посебном пажњом на ову трећу врсту која се односи на осавремењавање претходника и „хватање“ стила, семантике и „духа“ изворника.

Хипотезе У истраживању се полази од претпоставке о превасходно суплементарној природи сваког од превода али такође и о њиховом корективном карактеру. Полазећи од Робинсоновог одређења функције нових превода полази се од претпоставке да оно што умногоме оријентише појављивање новог превода јесте потреба да се у неком иделном смислу ухвати „више од безвремености изворника“ (*temporal supplementarity*): очекује се да ће ова компонента бити најизраженија у новијим преводима временски најудаљенијег текста, Макијавелијевог *Владаоца*; да су нови преводи Пиранделовог романа најпре испунили функцију квантитативне и квалитативне суплементарности, а да је нови превод Калвиновог романа, осим претходних функција, имао још и корективну функцију (у случају Пирандела говоримо о хватању „хуморизма“ као суштинске поетичкедоминанте дела, док је у случају Калвина у средишту била транспозиција алегоријске фантастике). Полази се такође од претпоставке да је преводилац (преводиочев „глас“ и „(не)видљивост“), као носилац агентности и перформансе , кључни фактор за одређивање места превода у циљној култури.

5. Очекивани резултати

Кандидаткиња очекује да ће добијени резултати показати разноврсност мотива који утичу на појаву нових превода, као и да ће истраживање умногоме потврдити да тек сви преводи узети као целина функционишу у оквиру категорије коју Берман у својим разматрањима назива “grande traduction“ (велики превод). Осим тога, очекује се резултат који ће оповргнути досадашње уврежене тврдње о застаревању језика као основном покретачу за појаву нових превода те показати несводивост феномена нових превода на пуко лингвистичко ажурирање изворника.

6. план рада

1. Прво поглавље : Увод
   1.1. Retranslation Theory
   1.2. Хипотезе и циљеви
   1.3. Корпус истраживања
   1.4. Структура тезе
2. Друго поглавље: Преглед *Retranslation Theory*
   2.1. Преглед постојећих истраживања у оквиру*RetranslationTheory*
   2.2. Retranslation Hypothesis
   2.3. Комплементарна функција нових превода
   2.4. Суплементарна функција нових превода
   2.5. Закључак
3. Треће поглавље: Теоријско-методолошки оквир
   3.1. Халидејева системска функционална граматика
   3.2. Шортова стилистичка анализа
   3.3. Методологија Моне Бејкер за истраживање стила преводиоца
4. Четврто погавље: Макијавелијев *Владалац*
   4.1. *Владалац* – трактат политичке доктрине који је постао „класик“
   4.2. Макијавелијева политичка доктрина као доминанта преводилачког фокуса
   4.3. Компаративна анализа одабраних одломака
   4.4. Закључак
5. Пето поглавље: Пиранделов *Покојни Матија Паскал*
   5.1. Покојни Матија Паскал – од авангардног аутора до „класика“
   5.2. Хуморизам као доминанта преводилачког фокуса
   5.3. Компаративна анализа одабраних одломака
   5.4. Закључак
6. Шесто поглавље: Калвинови*Наши преци (Преполовљени виконт)*
   6.1. *Наши преци* – алегоријска бајка као „класик“ савременог доба
   6.2. Фантастика као доминанта преводилачког фокуса
   6.3. Компаративна анализа одабраних одломака
   6.4. Закључак
7. Седмо поглавље : Закључак

7.1. Општи преглед појединчаних поглавља
7.2. Правци даљег истраживања

Синтеза резултата
Кликните да бисте почели унос текста.

7. методе истраживања
Анализа садржаја уз дијахронијски и синхронијски приступ.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

КАНДИДАТА: Анђеле Миливојевић

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Анђела Миливојевић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области Преводилачких студија и Лингвистике.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Мила Самарџић подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Анђеле Миливојевић и предложене теме докторске дисертације „**Нови преводи као средство за актуелизацију изворника**“ а да се за ментора именује др Мила Самарџић, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. др Мила Самарџић
ред. проф.

2. др Јулијана Вучо
ред. проф.

3. др Данијела Ђоровић
ванред. проф.

4.

5.